

Zpravodaj lounské farnosti

Úryvky z humoru kardinála Špidlíka

Jednou kardinál Špidlík doprovázel ke Svatému otci jistého politika, který si z církve na veřejnosti dělal legraci. Ten politik si doslova „pobrežněvovsku“ pletl výtah s kobercem. Otec Špidlík říkal: „Vidíš, je vhodné, že takový politik tu vidí vatikánskou nádheru, jinak by nedokázal ani zjihnout.“

Pořádně se otec Špidlík nasmál při vyprávění, jak se latiníci při jedné zádušní liturgii chtěli zavděčit východním kolegům, když zazpívali východní zpěvy, avšak určené k době narození Krista. A pak že zase východní (grkat) ceremonář při liturgii chtěl udělat šmajchl západním, takže bohoslovci zazpívali nad rakví latinské Gaudeamus igitur (studentskou hymnu).

S počítačem pracoval skvěle. Četl na něm i denní tisk. Taktéž na emaily odpovídal ihned. Tu a tam se stalo, že omylem zmáčkl na klávesnici: „vymazat“, přičemž si pozměněný soubor neuložil. Ve velikém klidu na to podotkl: „Mělo to tak být, musím to napsat lépe.“ Anebo žertovně: „Za sto let tu genialitu objeví někdo jiný.“

Když se jednou otec Špidlík vrátil se spraveným zubem za nemalý finanční obnos, oznámil, že se právě našel nový list svatého Pavla, který je adresován italským zubařům. A že začíná slovy: Moji nejdražší... K tématu zubařiny: pokud se často na mnoha místech při liturgii zpíval kánon Laudate omnes gentes (Chvalte, všechny národy), otec Špidlík žertovně přezpíval na: Laudate omnes dentes (Chvalte, všechny zuby).

Otec Špidlíka jsme nikdy neslyšeli vyslovit hrubší slovo; také neexistovalo, aby se před ním tak mluvilo. O to roztomilejší byla jeho sentence, když jsme jednou od Brna vjížděli na Ječnou v Praze a zahlédli stanici metra I. P. Pavlova, a otec Špidlík se ptá: „Tak už jsme ve Slintákově?“ (Podle psího Pavlova reflexu.)

Zdroje: <http://www.aletti.cz/tomas-spidlík/?id=humoresky>; <http://www.aletti.cz/tomas-spidlík/?id=humoresky-II>; <http://www.aletti.cz/tomas-spidlík/?id=humoresky-III>; <http://www.aletti.cz/tomas-spidlík/imgs/foto-28b.jpg>

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Prosinec 2017 • Ročník 10 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha.“

(Žalm 51,12)

Aktuálně

Upozornění na změnu času bohoslužeb – v období od 1. prosince 2017 do 28. února 2018 začínají večerní bohoslužby v Lounech vždy o 1 hodinu dříve: **v 16:30.**

KAŽDOU STŘEDU od 10:00 se koná mše svatá v **Domově pro seniory U Pramene Louny**. Mši svatou můžete volně navštívit.

KAŽDOU SOBOTU od 18:00 se koná v **kostele sv. Jakuba v Cítolibech** mše svatá s nedělní platností. **V sobotu 16. prosince bude mše svatá mimořádně od 17:00**; od 18:00 následuje adventní koncert.

Ve čtvrtek 7. prosince 2017 od 17:30 proběhne setkání farní rady.

V neděli 17. prosince 2017 odpoledne od 14:00 prosíme všechny zdatné farníky a farnice o **pomoc při vánoční výzdobě** v děkanském kostele sv. Mikuláše v Lounech.

V pondělí 25. prosince 2017 od 16:00 můžete navštívit **vánoční koncert** v kostele sv. Kateřiny v Oboře.

V úterý 26. prosince 2017 od 15:00 Vás zveme na **vánoční koncert** do děkanského kostela sv. Mikuláše v Lounech.

Přehled adventních bohoslužeb

- 3. 12. 2017** **1. NEDĚLE ADVENTNÍ**
POUTNÍ SLAVNOST SV. MIKULÁŠE
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Hlavním celebrantem bude náš generální vikář Mons. ICLic. Mgr. Martin Davídek. Mši svatou doprovodí chrámový sbor. Žehnání adventních věnců, které si přinesete. Po mši svaté přijde Mikuláš s nadílkou pro všechny hodné děti.
Poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově – Mše svatá ve 14:30.
- 6. 12. 2017** **SVÁTEK SV. MIKULÁŠE**, patrona kostela a města
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 7. 12. 2017** **PAMÁTKA SV. AMBROŽE**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků – Mše svatá v 16:30.
- 8. 12. 2017** **SLAVNOST PANNY MARIE IMMACULATY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
- 9. 12. 2017** **SOBOTA 1. ADVENTNÍHO TÝDNE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:00.
V průběhu dopoledne adventní duchovní obnova, kterou povede P. Štěpán Smolen. Bude také příležitost ke svátosti smíření.
Kostel sv. Mikuláše v Orasicích – Mše svatá v 14:00.
- 10. 12. 2017** **2. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 17. 12. 2017** **3. NEDĚLE ADVENTNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Rorátní zpěvy.
- 22. 12. 2017** **PÁTEK 3. ADVENTNÍHO TÝDNE**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 16:30.
Lounští skauti nám předají při mši svaté betlémské světlo.

- 24. 12. 2017** **4. NEDĚLE ADVENTNÍ / ŠTĚDRÝ DEN**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Poslední adventní mše svatá.

Přehled vánočních bohoslužeb

- 24. 12. 2017** **VÁNOČNÍ MŠE SV. V DOMOVĚ PRO SENIORY U PRAMENE LOUNY** v 10:00.
VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA PRO DĚTI A JEJICH RODIČE
Kostel sv. Jakuba Staršího v Cítolibeč v 15:00.
VÁNOČNÍ VIGILIE
Kostel sv. Vavřince v Černčicích v 16:00.
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích ve 20:30.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech ve 22:00.
Mši svatou doprovodí chrámový sbor.
- VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBA SLOVA**
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Dolním Ročově ve 23:00.
- 25. 12. 2017** **SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 26. 12. 2017** **SVÁTEK SVATÉHO ŠTĚPÁNA**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Sbírka pro potřeby diecéze: „Svatoštěpánská koleda“.
Kostel sv. Václava v Lipenci – Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Markéty v Kroučové – Mše svatá ve 14:30.
- 30. 12. 2017** **ŠESTÝ DEN V OKTÁVU NAROZENÍ PÁNĚ**
Kostel sv. Stanislava v Měřunicích – Mše svatá ve 14:00.
- 31. 12. 2017** **SVÁTEK SVATÉ RODINY**
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Děkanský kostel sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 17:00.
Slavnou bohoslužbu doprovodí chrámový sbor a hosté. Zazní dílo J. J. Ryby Česká mše vánoční „Hej Mistře“.

Základní lidské ctnosti

Moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost

V jednom muzeu byla výstava, jejíž téma znělo: Základní ctnosti. Umělec tam nachystal sochy a pozval hosty. Když vstoupili do sálu, spatřily čtyři postavy. Sochu mladé krásné dívky, těhotné ženy, silného muže a starce nad hrobem. Vystala zákonitá otázka: která z těch soch představuje moudrost, která spravedlnost, která statečnost a která mírnost? Hosté začali přemýšlet.

Jako první odhalili Moudrost. To bude ten stařec. Ten vše hodnotí z pohledu věčnosti. Už se neptá jak užít radostí časného života, ale zkoumá jak dosáhnout radosti života věčného. Nemyslí už na dočasný požitek či prospěch, ale ptá se, co je ku prospěchu nesmrtelné duše a zda za své jednání sklídí odměnu v nebi.

Pak si prohlíželi sochu mladého silného muže. „Že by to byla statečnost?“ Ptali se autora díla. Ten je překvapil svou odpovědí. „Není to statečnost, ale mírnost.“ Hostům se to nezdálo. „Ta socha nevypadá na nějakého umírněného chudáčka.“ Sochař na to pravil: „Ctnost mírnosti taky žádný chudáček není. Je to pořádný silák, protože musí ovládnout všechny lidské vášně. Je to pořádný chlap, který drží na uzdě nesmírně silné koně.“

Přišli k soše těhotné ženy. Že by ona byla statečnost? Sochař se usmál a opět své hosty opravil: „Matka je symbolem spravedlnosti.“ V tu chvíli si mnozí vzpomněli, jak v dětství kolikrát neprávem od mámy dostali a začali nespokojeně hloučet. Sochař proto pokračoval: „Spravedlnost znamená dát každému, Bohu i lidem to, co mu patří. A na prvním místě patří Bohu i lidem láska. Naším životním úkolem je milovat. Kdo miluje, jedná spravedlivě. A matka, která dává sama sebe svému dítěti za přibytěk i za pokrm, která nelituje bolesti, aby darovala život, je tím nejvznešenějším symbolem lásky.“

Ocitli se před poslední sochou – mladou krásnou dívkou. „Proč je ta dívka symbolem statečnosti?“ Statečnost dává sílu k oběti a překonávání překážek v duchovním životě. Nevinná panna statečnost probouzí. Každý, kdo se do ní zamiluje, dostává odvahu se pro ni obětovat. A touto krásnou nevinnou pannou je duše každého z nás. Máme myslet na krásu své duše, milovat ji a nebát se pro ni podstoupit duchovní boje. Chránit ji tak, aby se jednou mohla stát nevěstou Krista, našeho partnera na věčnosti.

Zdroj: www.krasensko.cz/soubory/kazani/lidske-ctnosti.doc

Plody Ducha svatého – Čistota

Kdo je čistý?

P. Richard Čemus SJ, závěr homilie k 22. neděli v mezidobí, r. 2012

„Čistý – nečistý“ byla jednou ze základních kategorií stavu člověka. Člověk nesměl předstoupit před Boha nečistý. Farizeové to chápali čistě rituálně. Stačilo se omýt vodou, a člověk byl čistý. Ježíš pranýřuje tuto povrchnost. Prosvítá zde biblický ideál spravedlivého Izraelity, tedy člověka nerozděleného srdce. Jeho vnější skutky odpovídají jeho vnitřnímu postoji. Právě tato celistvost činí člověka v očích Božích čistým.

Cestou k této celistvosti jsou skutky ve prospěch bližního. Jakubův list zde odráží „praktickou“ spiritualitu Starého zákona, která se dá vyjádřit pravidlem slyšet slovo Boží a uvádět ho do praxe: „Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte

uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujímat se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvrněný od světa“

(Jak 1,17-18.21b-22.27).

Čisté, ba dokonce neposkvrněné z nás činí tedy láska k bratřím. V tomto světle chápeme, proč Kristus mohl zjednodušit komplikovaný zákon na pouhé dva: Miluj Boha a bližního jako sám sebe. Sv. Pavel zcela v této linii prohlásí, že jediný zákon je láska a Augustinus († 430) to vyhrotil do výzvy: Dilige et quod vis fac (Miluj a dělej, co chceš).

Tak velké svobody není člověk schopen, leda vede-li ho sv. Duch. Jen ten má sílu sjednotit našeho vnitřního a vnějšího člověka a učinit z nás křesťany, kteří mají Boží zákon vrytý do srdce. Nebude už klamat přetvářkou a z jeho nitra už vycházet zlé úmysly, ale bude z něj prýštit čirý pramen života věčného.

Zdroje: <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=16999>;
http://www.revitalizacekuks.cz/data/editor/95cs_7.jpg

Vánoční píseň

Jaroslav Seifert

Rolničky slyším, slyším hlasy,
myslím si: Kdo to přijel asi?
Dlouho už neviděl jsem sáně,
a proto toužím dychtivě
podívat se zas jednou na ně,
pohlédit koně po hřívě.
Však venku nikdo. Jenom vrána
do pola sněhem zasypaná.

A slyším hudbu. Nechám všeho,
jdu přivítati neznámého.
Kdo je to? Slyším, někdo troubí,
housle se ozvou k tomu vráz
i basa, která zpívá zhloubi.
Nic, jenom tma a ticho v domě
opírají se silou o mě.

A v koši u psacího stolu
hryže si myška. My dva spolu
známe se dávno. Tíše vklouzla
tak jednou ke mně. Od těch dob
je pokoj stále plný kouzla.
Jen, prosím, neplaš, nerozzlob
tu přítelkyni malých dětí,
umí tak krásně vyprávěti.

Vždyť je to ona, myška malá,
jež s Kristem Pánem v seně spala
a viděla, jak Marie Panna
už dlouhou cestou umdlévá
a klesá k zemi uplakaná
na trochu slámy do chléva.
A viděla, jak s nebe rázem
andělé slétali se na zem.

A teď je u mne. Pode dveřmi
tou škvírou chodí ke mně, věř mi.
A od těch dob mi takhle hrají,
rolničky slychám v tento čas,
okna mi květy rozkvétají
a s nebe slychám krásný hlas.
Ne obyčejný, ale svatý,
když do tmy ráno vyjdu vraty
a spěchám sněhem na roráty.

Jak dobře prožít Vánoce s malými dětmi?

Odpověď MUDr. Alexandry Havlicové

Otázku, jak ratolestem umožnit prožít vše, co je spojeno s Vánoce, si naštěstí klade řada rodičů. Na druhou stranu je ale také spousta těch, kteří v sobě mají kvůli výchově „bez Boha“ citově – vědomostní chaos a sami nevědí, co a proč vlastně o Vánocích slaví. Vyplňují pak předvánoční období sháněním nejrůznějších hraček a drahých věcí i peněz na jejich zaplacení.

Adventní období je přitom krásnou přípravou na slavení. Děti se mohou spolu s rodiči den co den těšit na svátek Narození Páně, který se pak může stát klíčovou událostí vánočních svátků. Pokud je vše umocněno harmonií rodinného prostředí, stane se pro ně klíčovým prožitkem Vánoc mezilidská vřelost, láskyplnost a oslava příchodu Božího Syna. Děti jsou schopné vnímat to všemi smysly a ukládat do paměťových stop už v nejujtější věku do dvou let, kdy ještě nedovedou plně symbolizovat, tedy ani mluvit. Fantazie, která se výrazně rozvíjí po celou dobu předškolního věku, pak přinese každému dítěti zcela individuální obrazný prožitek vánočního příběhu.

Dárky, které si ve vánočním čase věnujeme jako symbol, se vzpomínkou na největší dar lásky a života, jež Bůh seslal lidem, se pro děti mohou spojit v jejich obraznosti s představou o malém Ježíškovi, který se narodil v Betlémě. Milosrdná lež o Ježíškovi, který nosí dárky, je tedy v tomto případě opodstatněná. Smutné by však bylo, kdyby se pro naše potomky staly dominantou Vánoc jen věci, které najdou pod stromečkem. Pokud se u malého dítěte z živé představy o Ježíškovi postupně vyvine prožitek duchovních Vánoc, v nichž nebude otrokem věcí a dokáže si vážit lásky, s níž mu rodiče třeba jen malý dárek opatřili a dali, lze mít čisté svědomí. Můžeme se svobodně rozhodnout, zda své dítě vydáme napospas konzumnímu teroru, či umožníme naplnění jeho duše klidem a mírem. Pak pro ně jistě bude vzpomínka na Vánoce s Bohem, tátou a mámou v klidné rodině tím největším vánočním dárkem.

Dávno jsme zapomněli na mnoho vytoužených hraček, které jsme třeba i chtěli pod stromečkem najít. Ale nikdy nám nesejde z mysli hlas našich rodičů, vzpomínka na pocit bezpečí, jistoty nebo tátovu modlitbu u štedrovecerního stolu. Z paměti neodejde světlo svíček a vůně pokrmů, které se podle tradice objevily na stole jen jednou za rok. Nevymizí vánoční příběh, neutichne fascinující zvuk varhan ani melodie koled, ze starých jesliček se nepřestane něžně a tíše usmívat Panna Maria opatrující Děťátko.